

Nr 214.

Av herr **Strömberg**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående provisorisk förhöjning av de enligt resereglementet utgående dagtraktamenten för extra förrättningar i statens ärenden.

I kungl. propositionen nr 43 föreslås, att riksdagen måtte godkänna huvudgrunder för en provisorisk förhöjning av den jämlikt resereglementet den 13 december 1907 för extra förrättningar i statens ärenden utgående traktamentsersättning att gälla till dess nytt resereglemente kan komma att träda i kraft.

Härmed har regeringen visat sig behjärta de svårigheter, som under dyrtiden drabbat befattningshavare i statens tjänst, vilka hava att verkställa förrättningar utom stationsorten.

De föreslagna förhöjningarna synas emellertid i allt för ringa utsträckning fylla det behov som föreligger och täcka endast till en del stegringarna ifråga om levnadskostnaderna. Det vill synas, som om åtminstone de dagtraktamenten, vilka utgå enligt resereglementets lägsta klasser, borde ha ökats till belopp motsvarande full kompensation för penningevärdets fall. Så har icke skett, utan utgör höjningen för lägsta klass 125 procent, näst lägsta klass 100 procent o. s. v., medan den av världskriget förorsakade ökningen av levnadskostnader f. n. beräknas till omkring 160 procent. Häremot vore måhända intet att anmärka, om ej här berörda dagtraktamenten redan före kristidens början visat sig särdeles otillräckliga, vilket ju är förklarligt, då desamma fastställdes 1907 enligt en prisnivå, som förefanns omkring tio år före tiden för världskrigets utbrott.

Föredragande departementschefens framhållande av, att reseersättningarnes otillräcklighet vållat befattningshavare direkta förluster, som i vissa fall uppgått till avsevärda belopp, synes motivera en något större höjning än vad som här ifrågasatts framför allt för de lägre klasserna. Det finnes ett stort antal befattningshavare, vilka tillhöra dessa klasser, vars huvudsakliga uppgift är att vistas på resor och bli de personliga uppoffringarna för dessa mycket stora, om ej tjänsten skall komma att lida av förhållandet.

Den i förslaget ifrågasatta förhöjningen bör därför enligt min mening förändras för dessa klasser till följande belopp:

för 1 klassen med 9 kronor till 24 kronor eller med 60 %	} lika med förslaget i propositionen.
» 2 » » 9 » » 22 » » » 69 »	
» 3 » » 9 » » 20 » » » 81,8 »	
» 4 » » 9 » » 17 » » » 112,2 »	
» 5 » » 8 » » 14 » » » 133,3 »	
» 6 » » 7 » » 11 » » » 175 »	

För sjätte klassen skulle härmed förhöjningen något komma att överstiga det procenttal, som den nuvarande stegringen i levnadskostnaderna utvisar, men med hänsyn till traktamentets förut ytterst lågt tilltagna belopp torde detta vara fullt berättigat.

Farhågorna för att genom en dylik höjning skulle så förfaras, att de provisoriska höjningarna komme att för vissa fall bliva högre än vad som i de sakkunnigas förslag till nytt resereglemente föreslås, synes mig ej böra lägga hinder i vägen för en i övrigt välgrundad åtgärd. Vad som möjligen skulle kunna inträffa är, att vid en enligt de sakkunnigas förslag verkställd fördelning i dag- och natttraktamenten det förra skulle komma att utgå med något mindre belopp än vad som här ifrågasatts, men att traktamentsersättningen i sin helhet skulle bli lägre än vad här av mig föreslagits, torde kunna anses helt uteslutet.

Det torde av alla kunna anses berättigat, att de lägsta klasserna i resereglementet komma i åtnjutande av en ersättning, som under nuvarande förhållande måste sägas vara ett minimum för att tjänsteresorna ej må bliva allt för betungande.

Med stöd av vad sålunda anförts, tillåter jag mig föreslå,

att riksdagen, med anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 43, måtte besluta sådana ändringar i det framlagda förslaget till provisorisk höjning av de enligt resereglementet utgående dagtraktamenten för extra för rättningar i statens ärenden, att förhöjningen för resp. klasser må utgå med följande belopp: första klassen 24 kronor, andra klassen 22 kronor, tredje klassen 20 kronor, fjärde klassen 17 kronor, femte klassen 14 kronor och sjätte klassen 11 kronor att gälla intill dess nytt resereglemente kan komma att träda i kraft.

Stockholm den 6 februari 1920.

Gustaf Strömberg.